

Politikai hírek.

(Tisza miniszterelnök audienciája. — A király előtt már a kerületi beosztás. — Ujra tanácskozik a román komité Budapestén. — A Ház munkarendje.)

(Saját tudósítónktól.) A képviselőház tegnap letárgyalta az ujoncjavaslatokat. Tisza István miniszterelnök Bécsbe utazott, hogy a Ház munkájáról jelentést tegyen a királynak. Félőrai késéssel, ma reggel nyolc órakor megérkezett a miniszterelnök Bécsbe és a Magyar Házban szállott meg. A miniszterelnök először báró Burián király személye körüli miniszterrel tárgyalt és háromnegyed tíz órakor Schönbrunnba hajtatott, ahol őfelsége külön kihallgatáson fogadta. Félhivatalos jelentés szerint a miniszterelnök „folyó ügyekről és a képviselőház tevékenységével összefüggő kérdésekről”, tehát a sajtójavaslat és a létszámemelés megszavazásáról tett jelentést az uralkodónak. Az audiencián — mint jó forrásból értesülünk — szóba került a román paktum is. A miniszterelnök még ma visszautazott Budapestre.

A *Neues Wiener Tagblatt* mai esti lapja Tisza István gróf miniszterelnök kihallgatásáról ezeket jelenti:

— A mai kihallgatás legfontosabb tárgya annak a törvényjavaslatnak előzetes szentesítése volt, mely a választókerületek új beosztását foglalja magában. Ezt a törvényjavaslatot a kormány minél előbb el akarja intézni a parlamentben. A képviselőház külön bizottsághoz fogja utasítani és még husvét előtt letárgyalatja, hogy az új választások már az új választói törvény alapján történjenek. Az audiencia során a király megelégedését nyilvánította a miniszterelnöknek a horvát béke létesítésén. Ami a román paktumtárgyalásokat illeti, ezek még eldöntetlenek. Holnap folytatják a tárgyalásokat. A kormány minden áron létre akarja hozni a megegyezést a románokkal, de megjegyzendő, hogy azok az engedmények, amelyeket eddig tett, a maximumot foglalják magukban és a kormány ezeken túl nem megy. A megegyezés eddig azért nem sikerült, mert maguk között a román vezérférfiak között egyenlenség van. Ha őket sikerül egységes álláspontra hozni, akkor a paktum megkötése biztosítva van.

Budapesti tudósítónk jelenti: A román nemzeti komité tízes bizottságának tagjai lassankint a fővárosba érkeztek, ahol a mai nap folyamán összeültek tanácskozní. A tízes bizottságnak még nincs valamennyi tagja Budapestén. A tanácskozások a Continental-szállóban fognak lefolyni, ahol már ma délelőtt megjelent Mihályi Tivadar, Braniste Valér, Vajda Sándor, akik megbeszéléseket folytattak. Részt vett a megbeszéléseken Hosszu Vazul szamosújvári püspök is. Az a nézet alakult ki, miszerint újra megbízást adnak a hármás bizottságnak, vagy esetleg újabb bizottságot választanak, mint-hogy a hármás bizottság ugyszólván hónapok óta szakadatlanul el van foglalva a magyar kormánnyal való tárgyalásokkal és a hármás bizottság utján kérnek fölvilágosítást a miniszterelnöktől az eddigi megállapodások néhány homályos pontjára vonatkozólag. Míhelyt ezek a fölvilágosítások a miniszterelnök részéről megtörténtek, újra összehívják a román nemzeti komité, amely meg fogja vitatni e kérdéseket.

A magyar képviselőház holnapi ülésén

a ma elfogadott törvényjavaslatok harmadszori olvasásán kívül a *kérvényeket* fogják tárgyalni. A szombati ülésen bizottsági választások lesznek és pedig elsősorban a horvát regnikoláris bizottságot választják meg, majd a horvát képviselőket beválasztják

A szegedi óvóiskolák bonyodalmas ügye.

A közgyűlés pénteken tárgyalja az óvóiskolák ügyét. A kisdedóvó és jótékony nőegyesület ugyanis évek óta sürgeti, hogy az óvóiskolákat vegye át a város. A kilenc intézet ugyanis akkora terheket ró az egyesületre, hogy nem bírja tovább és ha a tranzakció nem sikerül, meglehet, hogy júliusra bezárják a szegedi óvóiskolákat.

(Saját tudósítónktól.) Az iskolákkal Szegeden állandóan bajok vannak. Csak emlékezzünk arra, milyen hibák és bajok akadnak a tanyai iskolákban, amíg azokat nem államosították. Tóth Antal népiskolai felügyelő állandóan sürgette a városnál, hogy tegyenek már valamit a népoktatásért, de bizony az iskolák dilededeztek s a gyermekek ezrével maradtak minden oktatás nélkül. Végül államosították a tanyai iskolákat. Most azután a belterületen is szép kis kultureset felé evezünk.

Arról van szó, hogy a szegedi óvóiskolákat július hónapban bezárják, ha a tanács javaslata értelmében, melyet pénteken terjeszt a közgyűlés elé, el nem következik az államosítás. És ez esetben Szeged város területén csupán egy, az újszegedi állami óvóiskola fog működni.

Tudni kell, hogy Szeged város évtizedekkel ezelőtt lerázta magáról az óvók intézményét. A nagy Brunswick Teréz hatása alatt Szegeden is megalakult a kisdedóvó és jótékony nőegyesület. Lelkes urí nők léptek sorompóba s csakhamar megteremtették az első óvóiskolát. Nagy dolog volt az, a város hatósága is elismerte és a fölavatáskor lelkes szavakban köszöntötte az eredményt. A város ezt tette, az egyesület pedig tovább dolgozott. Egymásután emelte az óvóépületeket, a város kívánt részeit. Mit mondunk még? Ma az óvóoktatást egyedül a Szegedi Kisdedóvó és Jótékony Nőegyesület tartja a kezében. Csupán az állam tart fenn Újszegeden egy óvónős intézetet. Szeged város pedig, a büszke metropolis, a hatvanezer holdu földesúr stb., stb. egyetlen óvóiskolát se tart fenn.

A kisdedóvóegyesület természetesen emberfeletti munkát végez. Több száz ur-asszony és leány állandó működésben van és erős társadalmi agitációt fejt ki. Viszont az bizonyos, hogy társadalmi egyesület nem tarthatja a kezében egy ilyen nagy város kisdedóvásdát. Azoktól a nagyszivű s egyben agilis urinöktől nem kívánhatjuk, hogy egész életüket kizárólag a kisdedóvásra áldozzák, valamint azt se kívánhatjuk senki, hogy a saját zsebükből fizessenek vagy álljanak jó.

azokba a bizottságokba, amelyekben a házszabály szerint helyük van. Ugyancsak szombaton terjeszti elő Bethlen István gróf a román paktumtárgyalások ügyében interpellációját, amelyre — értesülésünk szerint — a miniszterelnök azonnal válaszolni fog.

Ez tiszta dolog. És mégis következett az az idő, amikor az egyesület szinte csőd elé került.

Ugyanis Szeged város inkább alamizsnát osztogatott mindig a kisdedóvó egyesületnek. A semmiből tartották fenn a szegedi óvókat. S minél több iskola lett, annál súlyosabb anyagi helyzet következett. Az egyesület kénytelen volt súlyos terheket magára vállalni. Csakhamar tízezer koronára szökött föl az adósság, aztán huszezerre. És most közel negyvenezer. Egy társadalmi egyesületnél!

Hangsúlyoznunk illik, hogy az országban nincs még egy olyan egyesület, amelyben annyi önzetlenséggel és hozzáértéssel vezetnek a vállalt kötelezettséget, mint a szegedi egyesületben. Az elnöke Polgár Lászlóné s alelnöke Horváth Lajosné ur-asszonyok szinte az egész életüket a nemes ügynek szentelik. A titkár Hauser Rezső Sándor, aki szintén agilis ember. A vezetőség a múlt években mégis kénytelen volt beismerni, hogy a dolgokat tovább vinni a megkezdett alapon nem lehet, valami radikális megoldást kell találni, olyat, amely föltétlenül a szegedi kisdedóvásért van. Csak természetes, hogy arra gondoltak, akinek amugy is kötelessége volna a kisdedóvás: az államra és a városra.

Összeköttetésbe léptek tehát a város hivatalos kulturfejével, Gaál Endre dr. tanácsossal. Multak a hónapok, az évek. Az egyesület terhe és adóssága egyre nőtt. Az egyesület vezetői csüggedni kezdtek. Kértek, könyörögtek szinte. Mert mi lesz a kilenc óvóintézettel, ha a föntartásukban egy szép napon beüt a krach. Ilyen még úgy se volt, az igaz, de miért legyen éppen Szegeden? Na de ami azt illeti, szépen is beszélhettek. Mindhiába. És mint a vészhir, terjedt el a társadalomban, hogy egy szép napon be kell csukni az óvóiskoláinkat.

A vezetőség erre az állammal lépett összeköttetésbe. Fölutaztak Budapestre, a minisztériumba. Öszintén föltárták a helyzetet, úgy, ahogy van. Még a kultuszminisztériumban is megdöbbenek a szegedi dolgokon, pedig ott már edzve vannak ilyen esetekben. Végül is az államtitkár megmondotta a szegedieknek, hogy az állam hajlandó az óvóiskolákat átvenni, de csakis a város közvetítésével, illetve ha előbb a város veszi át az óvókat.

— De a város nem akar semmit tenni! — tört ki az elkeseredés.

— Akkor pedig nem tehetünk semmit, — volt a felelet.

Lejötték a vezetők és újra összeköttetésbe léptek a város kulturális irányító urával meg másokkal. S az egyesület tekintettel a kétségbeejtő helyzetére, már abban is belement, hogy a belvárosi óvóiskolát kivéve,

Waldbauer-Kerpely

vonós négyes hangversenye február 14-én fél 9 órakor a „Tisza-szálló” nagytermében.

Jegyek válthatók URBAN Y. hangversenyirodájában SZOMBODIN, KÖRÖSZ-UTCA 9. : Telefontszám 81